

Motion till riksdagen 2009/10:Kr205

av **Magdalena Andersson (m)**

En mer självständig och oberoende ideell sektor

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det statliga stödet till idéburna organisationer ska utformas med hänsyn till principen om självständighet.

Motivering

I regeringsbeslut i september 2007 deklarerades följande: ”En självständig och oberoende ideella sektor är en viktig garant för demokrati och mångfald.” Men hur självständiga och oberoende blir egentligen ideella organisationer som behöver kommunens eller länsstyrelsens godkännande för att söka bidrag som regering och riksdag har öronmärkt, eller som anser sig behöva ändra sin verksamhet för att kunna få tillgång till statliga medel som öronmärkts för speciella ändamål? Frågan är viktig och behöver ses över.

De idéburna organisationerna spelar en viktig roll i samhället. Med frivilligheten som grund ställer dagligen hundratusentals människor upp i olika verksamheter där man genom engagemang, intresse och tid gör oersättliga insatser.

För att värna de idéburna organisationerna och deras arbete har regeringen under 2007 och 2008 genomfört en omfattande dialog med ett stort antal organisationer som till slut har resulterat i en skriven överenskommelse.

En av de frågor som har diskuterats är vilka hinder som finns för att sektorns hela potential inom området ska kunna utvecklas. Dessutom har man frågat sig hur staten kan bidra till att undanröja dessa hinder. Det är ett imponerande arbete som gjorts, och det visar att regeringen tar de idéburna organisationerna på allvar.

Vid möten med aktiva inom olika organisationer sägs några av de hinder som upplevs vara följande:

Fel! Okänt namn på

- ? Det är ofta krångligt att söka ekonomiska bidrag. Många organisationer besitter inte kunskaper om att göra snygga och säljande presentationer. En del har problem med att kunna uttrycka sig säljande i skrift.
- ? De pengar som tilldelas från det offentliga är ofta begränsande för föreningarna. Ändamålet för pengarna är ofta öronmärkta och leder ofta till att organisationerna anpassar sig till vad det offentliga vill istället för det man t.ex. är bra på.
- ? Man måste ofta ha med sin kommun som medsökare eller i vart fall ha deras godkännande av att man söker pengar. Dessutom är man beroende av att kommunen informerar om att pengar finns att söka, vilket i praktiken innebär att man är beroende av kommuners välvillighet, effektivitet och samarbetsvilja.
- ? På grund av ovanstående argument upplever man sig inte helt självständig.

I regeringens skrivelse 2008/09:207 "Överenskommelse mellan regeringen, idéburna organisationer inom det sociala området och Sveriges Kommuner och Landsting" framgår att regeringen som en av flera åtgärder ska verka för att det statliga stödet ska utformas med hänsyn till principen om självständighet och oberoende. Jag instämmer i regeringens bedömning, dvs. det är viktigt att inte styra den frivilliga sektorn indirekt.

Därför bör man i det framtida arbetet beakta ovan nämnda synpunkter och verka för att förenkla för den sektor som i mångt och mycket är en oersättlig aktör i samhället.

Stockholm den 29 september 2009

Magdalena Andersson (m)